

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 65 0 Rs 438582 17 Rev
Sarajevo, 17.04.2018. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Tife Potogija, kao predsjednice vijeća, Jasne Mujanović i dr. Senada Mulabdića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: 1. N. Š., 2. S. K., 3. A.B.M., 4. Z. K., 5. Dž. A., 6. S. A., 7. D. Z., 8. A. Dž., 9. M. (M.) Z., 10. N. G., 11. V. J., 12. L. A., 13. K. J., 14. D. C., 15. E. H., 16. A. S., 17. I. T., 18. B. M., 19. I. D., 20. T. C., 21. A. H., 22. S. V.-R., 23. A. D.-T., 24. J. P., 25. T. T., 26. B. S., 27. A. Dž., 28. M. A., 29. M. M., 30. A. P., 31. E. K., 32. L. K., 33. L. G., 34. B. Č., 35. S. Č.-H., 36. B. A., 37. I. P., 38. I. H., 39. N. A., 40. Dž. B.-D., 41. L. K., 42. A. B., 43. A. S., 44. J. (V.) B., 45. N. (K.) T., 46. M. (G.) K., 47. M. Dž., 48. G. B., 49. M. Č., 50. S. B., 51. S. R., 52. E. P., 53. D. P., 54. N. M., 55. A. B., 56. S. S., 57. S. M., 58. S. Č., 59. E. T., 60. F. D., 61. A. S., 62. B. G., 63. D. G., 64. B. Č., 65. A. R., 66. A. G., 67. U. P., 68. F. B., 69. J. S.-S., 70. S. P., 71. J. K., 72. M. K., 73. R. C., 74. M. P., 75. Š. H., 76. M. H., 77. Z. E., 78. D. N., koje tužitelje zastupa punomoćnik O. E., advokat iz S., a tužitelje pod brojem 55., 60., 63., 64., 65. i 73., zastupa isti punomoćnik i u revizionom postupku, a ostale tužitelje u revizionom postupku zastupa punomoćnik S. H. Č., advokat iz S., protiv tužene BiH, koju zastupa zakonski zastupnik P.BiH, radi zaštite od diskriminacije u radnim odnosima i isplate novčanog potraživanja, naknade na ime troškova prevoza i toplog obroka, v.sp 743.788,55 KM, odlučujući o revizijama tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 438582 16 Rsž od 11.07.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj 17.04.2018. godine, donio je

P R E S U D U

I – Revizija tužitelja N. G., T. C., A. B., A. S., R. C., M. P. i G. B. se odbija.

II - Revizija ostalih tužitelja se odbacuje.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 438582 14 Rs od 27.11.2015. godine, stavom prvim izreke obavezana je tužena da tužiteljima od 1. do 78. na ime naknade materijalne štete radi neisplate naknade za ishranu u toku radnog vremena, i naknade za prevoz na posao i sa posla za period od ... pa do ... godine, isplati ukupan iznos od ..., sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne dosuđene iznose poblje navedeno u ovom stavu izreke prvostepene presude (tačka 1.-78.). Stavom drugim

izreke naloženo je tuženoj da tužiteljima naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 8.263,49 KM.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 438582 16 Rsž od 11.07.2017. godine, stavom prvim izreke žalba tužene je djelimično uvažena i prvostepena presuda preinačena tako da je tužena obavezana da za 74 tužitelja, na ime naknade toplog obroka i troškova prevoza za period od ... do ... godine, ukupno isplati iznos od ..., na pojedinačne iznose sa zakonskom zateznom kamatom pobjiže navedene u ovom stavu izreke drugostepene presude, kao i da im naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 999,20 KM, dok su sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva na ime naknade toplog obroka i troškova prevoza za period od ... pa do ... godine, u ukupnom iznosu od ... navedeni tužitelji odbijeni.

Stavom drugim izreke tužitelji pod rednim brojem 37. I. P., 41. L. K., 42. A. B. i 75. Š. H. su odbijeni sa tužbenim zahtjevom za isplatu naknade za prevoz i toplog obroka u ukupnom iznosu od ... sa zakonskom zateznom kamatom kako je to decidno navedeno u ovom stavu izreke drugostepene presude.

Drugostepenu presude blagovremeno izjavljenim revizijama tužitelji pobijaju u odbijajućem dijelu zbog povrede odredaba parničnog postupka iz člana 209. Zakona o parničnom postupku koja je učinjena u postupku pred drugostepenim sudom i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da sud reviziju usvoji, drugostepenu presudu u pobijanom dijelu preinači na način da se u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev tužitelja, a tužena obaveže da im naknadi troškove parničnog postupka, kao i troškove sastava revizija u traženim iznosima ili drugostepenu presudu u pobijanom dijelu ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

Tužena nije podnijela odgovor na reviziju.

Revizijski sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa odredbom člana 241. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu ZPP), koji se primjenjuje na osnovu odredbe člana 106. stav (2) Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku² i odlučio kao i izreci ove presude.

Prije svega pravilno su shodno članu 2. stav (2) ZPP, nižestepeni sudovi pravni osnov tužbenog zahtjeva tužitelja definisali kao novčano potraživanje iz radnog odnosa, zbog čega revizija tužitelja pod rednim brojem 10. N. G., 20.T. C., 42. A. B., 43. A. S., 48. G. B., 73. R. C. i 74. M. P. nije osnovana, a revizija ostalih tužitelje za njih 71, nije dopuštena.

Tužitelji su u ovoj pravnoj stvari obični, formalni suparničari (član 362. stav (1) tačka 2. ZPP), jer su predmet spora zahtjevi, (novčano potraživanje iz radnog odnosa), koji zahtjevi se temelje na bitno istovrsnoj činjeničnoj i pravnoj osnovi. Stoga je procesni položaj svakog od njih samostalan u odnosu na drugog, pa se i pravo na izjavljivanje revizije određuje u odnosu na tužbeni zahtjev svakog tužitelja posebno, a ne prema njihovom zbiru.

¹ Sl. novine F BiH broj 53/03, 73/05 i 19/06

² Sl. novine F BiH broj 98/15

Prema odredbi člana 237. stav (2) ZPP, propisano je da revizija nije dopuštena ako vrijednost pobijanog dijela pravomoćne presude ne prelazi iznos od 10.000,00 KM, a stavom (3) istog člana, da Vrhovni sud Federacije BiH, može dopustiti reviziju u svim predmetima, ako ocijeni da bi odlučivanje po reviziji bilo od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima.

Vrijednost pobijanog dijela pravomoćne presude, za isplatu novčanog potraživanja, naknade za prevoz i toplog obroka (odbijajući dio) za 71. tužitelja je ispod naprijed propisanog imovinskog cenzusa od 10.000,00 KM, zbog čega revizija ovih tužitelja nije dopuštena.

Po ocjeni ovog suda za dopuštenost revizije nisu ispunjene ni zakonske pretpostavke iz stava (3) člana 237. ZPP, pa je revizija tužitelja, njih 71, odbačena, primjenom člana 247. ZPP.

Revizija tužitelja N. G., T. C., A.B., A. S., R. C., M. P. i G. B. nije osnovana.

O procesnim povredama zbog kojih se može izjaviti revizija, revizijski sud je ovlašten voditi računa jedino kada se revident na postojanje takvih povreda određeno poziva. Tužitelji samo paušalno u revizijama navode da drugostepenu presudu pobijaju zbog povrede odredaba parničnog postupka, iz člana 209. ZPP ali niti opisno niti izričito ne navode koja je to odredba ZPP nepravilno primijenjena ili pak nije primijenjena, a da je to bilo od uticaja na zakonitost i pravilnost pobijane presude. Stoga ovaj sud ocjenjuje da nije ostvaren revizijski razlog povrede odredaba parničnog postupka iz člana 240. stav 1. tačka 1. ZPP.

Tužbeni zahtjev revidenata u navedenoj pravnoj stvari je zahtjev za isplatu novčanih potraživanja iz radnog odnosa, naknade toplog obroka i troškova prevoza za period od ... godine do ... godine, sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka. Tužbeni zahtjev tužitelji temelje na odredbama Zakona o radu u institucijama Bosne i Hercegovine³, odredbama Zakona o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine⁴, Zakonu o zabrani diskriminacije⁵, i na Odluci Ustavnog suda BiH broj U-7/12 od 30.01.2013 godine.

Suprotno navodima revidenata na utvrđeno činjenično stanje da su tužitelji u utuženom periodu bili zaposlenici S. BiH, kao s..., s.s.1 i s.s.2, da im tužena za period od ... godine do ... godine, nije isplatila naknadu za topli obrok i troškove prevoza na posao i sa posla, drugostepeni sud je pravilno primijenio materijalno pravo, odredbe Zakona o radu u institucijama BiH, Zakon o plaćama i naknadama u institucijama BiH, a koji se primjenjuju i na tužitelje na isti način na koji su predmetna prava regulisana ostalim budžetskim korisnicima (zaposlena i imenovana lica u institucijama BiH), poštujući princip jednakosti pred zakonom, shodno odluci Ustavnog suda BiH broj: U-7/12 od 30.01.2013. godine, kada je preinačio prvostepenu presudu tako što je tužitelje odbio sa tužbenim zahtjevom za tražene naknade za troškove prevoza i toplog obroka, za period od ... do ... godine. Odluke Ustavnog suda nemaju retroaktivno dejstvo, pa je pravilno

³ Službeni glasnik BiH broj 26/4, 7/05, 48/05 i 60/04

⁴ Službeni glasnik BiH broj 4/09, 58/09 i 6/12

⁵ Službeni glasnik BiH broj: 59/2009

drugostepeni sud djelimično udovoljio tužbenom zahtjevu za 74 tužitelja, kojima je dosudio neisplaćene naknade toplog obroka i troškova prevoza za period od ... godine do ... godine, sa zakonskom zateznom kamatom kako je to navedeno u izreci drugostepene presude, jer se odluka Ustavnog suda BiH broj: U-7/12 od 30.01.2013. godine, primjenjuje od momenta objavljivanja (ex nunc), i istom nije utvrđeno njeno retroaktivno djelovanje. Drugostepeni sud je za svoju odluku o odbijajućem dijelu tužbenog zahtjeva tužitelja, dao pravilne i potpune razloge na strani 109. -113. obrazloženja drugostepene presude, a koje u potpunosti kao pravilne prihvata i ovaj sud pa se radi nepotrebnog ponavljanja revidenti upućuju na razloge date od strane drugostepenog suda.

Po ocjeni ovog suda tužbenom zahtjevu tužitelja se može udovoljiti samo za period nakon donošenja Odluke Ustavnog suda, (od dana objavljivanja presude Ustavnog suda BiH od 15.02.2013. godine), kada je Ustavni sud svojom odlukom utvrdio neustavnost Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou BiH⁶ i naložio preduzimanje mjera radi otklanjanja propusta u normiranju prava na ove naknade na isti način na koji su predmetna prava regulisana ostalim budžetskim korisnicima na nivou Bosne i Hercegovine, pa su neprihvatljivi navodi revidenata da trpe materijalnu štetu u odnosu na zaposlenike u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti na državnom nivou zbog propusta tužene da naprijed navedenim zakonom tužiteljima propiše pravo na ove naknade.

Stoga svi prigovori revizija tužitelja o pogrešnoj primjeni materijalnog prava pozivom na odluke Apelacionog vijeća Suda BiH i odluke Suda BiH do donošenja odluke Ustavnog suda BiH (30.01.2013.), su po ocjeni ovog suda neosnovani i bez uticaja na drugačije rješenje ovog spora.

Pozivanje tužitelja u revizijama na diskriminaciju u ostvarivanju određenih prava iz rada, koja prava do donošenja odluke Ustavnog suda BiH nisu bila propisana Zakonom o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u BiH, a koja su ostvarivali službenici izvršne i zakonodavne vlasti (zaposlena i imenovana lica u institucijama BiH), kao budžetski korisnici, nema uticaja na drugačiju odluku drugostepenog suda jer u prvostepenom postupku nije dokazano da je do povrede prava tužitelja na naknadu troškova za topli obrok i troškova prevoza za pobijani period došlo zbog diskriminacije. Tužitelji, u prvostepenom postupku, za osporavani period, pozivom na odluku Ustavnog suda od 30.01.2013. godine nisu učinili vjerovatnim da postoji nejednakost pred zakonom, odnosno diskriminacija u pravima na tražene naknade do donošenja Odluke Ustavnog suda BiH, u odnosu na ostale zaposlenike u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti, različit-nejednak tretman zaposlenika u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti na nivou BiH sa jedne i s., s.s.1 i s.s.2. BiH sa druge strane u odnosu na propisivanje naknada na nivou institucija BiH, nije dovoljan uslov za dokazanost činjenica da su tužitelji u odnosu na uporednu grupu budžetskih korisnika na nivou BiH stavljeni u neravnopravan položaj. Pri tome je trebalo imati u vidu i visinu plaća i razlike u primanjima između tužitelja u donosu na druge izabrane dužnosnike u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti Bosne i Hercegovine u utuženom periodu do donošenja odluke Ustavnog suda BiH, pa su neosnovani prigovori u reviziji da su prava tužitelja na imovinu do donošenja odluke Ustavnog suda BiH, povrijeđena zbog diskriminacije, jer se ne radi o diskriminaciji, a sud nije vezan za pravni osnov koji tužitelj navede u tužbi.

⁶ Službeni glasnik BiH broj 90/05 i 32/01

Ostali revizijski prigovori nisu od odlučnog značenja sa aspekta predmeta spora pa ih ovaj sud nije posebno ni obrazlagao (član 231. u vezi sa članom 253. ZPP).

Kako ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, revizija tužitelja N. G., T. C., A.B., A. S., R. C., M. P. i G. B. je kao neosnovana odbijena, primjenom odredbi člana 248. ZPP.

Predsjednica vijeća
Tifa Potogija,s.r.